

Doktori (PhD) értekezés tézisei

**A vokális magyar népdalkészlet rétegezettsége és helye a
Hajdúság 20. századi társadalmában**

Tóth Lilla Lenke

Témavezető: Lukácsné dr. Marinka Melinda

DEBRECENI EGYETEM

Történelmi és Néprajzi Doktori Iskola

Debrecen, 2022

1. Az értekezés célkitűzése, a téma körülhatárolása

A Hajdúság népzenejéről világos, letisztult képet kaphatunk a különböző összefoglaló igényű kiadványokból. Eszerint a népdaloknak két jellegzetes csoportjával találkozunk az érdeklődő: a régi stílusú pásztordalokkal és új stílusú népdalokkal. Ezeket a tételeket akár el is fogadhatnánk, megállapításaik ugyanakkor sok kérdést vetnek fel.

Hogyan lehetséges, hogy a hagyományos társadalom egyetlen rétegéhez, a régió teljes társadalmának 10-14%-át kitevő pásztorokhoz köthető dallamok karakterizálnak egy teljes kistájat? Az úgynevezett pásztordalok csak a pásztorok zenei kultúrájának részeként jelennek-e meg a hagyományban, vagy azokat más társadalmi rétegek is használják, használták? Hogyan tudjuk meghatározni a pásztordalok fogalmát: csak a szövegük különíti el más műfaji alcsoportoktól, vagy zenei jegyeik is jellegzetesek? A régi stílusú népdalaink más rétegeinek példáival egyáltalán nem találkozunk a Hajdúságban?

A Hajdúság társadalmának összetétele a magyar nyelvterület egészéhez hasonlóan összetett, nyilvánvalóan nem lehet zenei kultúrájának képét sem ennyire leegyszerűsíteni. A magyar nyelvterület egészét tekintve a pásztorság a Hajdúságban nagyobb számban, magasabb arányban képviselteti magát, de a teljes lakosságnak ez még mindig nem teszi ki a többségét. A pásztorok elszigetelt életmódja pedig szintén megkérdőjelezi, hogy a többségi társadalomra a dalaik olyan elsőprő hatással lehettek volna, hogy minden más feledésbe merült. Sokkal valószínűbb, hogy a kutatói érdeklődés a gyűjtések során a külső szemlélő számára egzotikusnak tűnő, régies, különleges felé fordult, azaz az elsőként felbukkant pásztordalok rögzítése után mást módszeresen nem is kerestek, hanem elsősorban ennek a rétegnek a variánsai kerültek a fókuszba.

A kutatás központjában az a feltételezés áll, miszerint a Hajdúság népzenei dallamrepertoárja sokrétűbb annál, mint ahogy a régió zenefolklórját tárgyaló szakirodalom bemutatja. Ebből következik az is, hogy a régi stílusú népdalokat vélhetően nem csak egyetlen műfaji csoport, a pásztordalok rétege képviseli a Hajdúságban. A régies zenei jegyeket hordozó dallamréteg egy jelentős szelete (például a betlehemesek vagy a lakodalmas szokáskör mélyreható kutatása) feltehetően szokásvizsgálattal tárható fel. A magyar népzene bemutató monografikus művekben találkozunk azzal a megállapítással, hogy a Hajdúság zenefolklórját a pásztordalok karakterizálják. Feltételezésem szerint a pásztordalok nemcsak a pásztorok körében, hanem más társadalmi rétegek (földművesek, kereskedők) repertoárjában is megjelentek.

A Hajdúság egyes társadalmi rétegeiben a 20. század második felében is fennállhattak azok a szociokulturális tényezők, melyek kedveztek a hagyományos zenei kultúra továbbélésének és variálódásának. A jelenkorban zajló, a teljes dallamrepertoár feltérképezésére is irányuló egyéniségvizsgálatokkal árnyalni lehet a 20. századi kutatások eredményeit. Feltehető továbbá, hogy a hajdúsági népdalkészletet, illetve a szakkiadványokban és a közvélekedésben a hajdúsági népdalkészletről kialakult képet külső hatások is befolyásolták, úgymint a *pusztaromantika*, a népzenevel kapcsolatos szervezett mozgalmi tevékenységek, a televízió és más médiumok. Dolgozatommal célom a hajdúsági népzenei értékek feltárása, a kistáj valós zenei arculatának megrajzolása.

Kutatási területemet földrajzi, gazdasági és társadalomnéprajzi szempontok figyelembevételével a volt Hajdú vármegye területén jelölöm ki. A vizsgálat történelmi kerete a 20. század első hajdúsági népzenei gyűjtésétől (Hajdúsámson, 1906. gyűjtő: Bartók Béla) az első pávakörök [a közművelődés keretében szervezett énekcsoporthoz] megalakulásáig (amely a régióban az 1970-es évek második harmadára tehető) terjed, hiszen ebben az intervallumban valószínűsíthető a későbbi évtizedeknél lényegesen kisebb külső befolyás a dallamrepertoárra. Dolgozatomban a Hajdúság magyar népdalkészletét vizsgálom, tehát sem a hajdúsági nemzetiségek repertoárja, sem a Hajdúság instrumentális népzeneje nem képezi a kutatás elsődleges tárgyát.

2. Az alkalmazott módszerek vázolója

A vizsgálatok során többféle aspektusból szemléltem a témát, a különböző módszerek együttes alkalmazása triangulációként valósult meg. A kutatásom módszerei alapvetően kvalitatív jellegűek.

A *dokumentumelemzés* az egyik legalapvetőbb vizsgálati módszer, amely a teljes munkafolyamatot végigkísérte. A kutatás kezdeti szakaszában a dolgozat tárgyára vonatkozó néprajzi, népzenei szakirodalomból az összefoglaló jellegű kiadványok mellett a kifejezetten a Hajdúsághoz kapcsolódó kötetek anyagát tekintettem át. Ezt követően az intézményi és magánarchívumokban fellelhető dokumentumokat (hangfelvételek, jegyzőkönyvek, egyéb írásos dokumentumok, filmek), valamint az online népzenei adatbázisok hajdúsági adatait rendszereztem és elemeztem. Ezzel párhuzamosan végeztem a recens adatgyűjtés során rögzített információk feldolgozását, vizsgálatát is. A feldolgozás magában foglalja a népzenei dallamok rendszerezését, elemzését túl a lejegyzésüket, kottaképen való megjelenítésüket is.

A kutatásom másik alapvető módszere a *megfigyelés* volt. A dolgozat témájával kapcsolatos előfeltevéseim már a kutatás megkezdése előtti résztvevő megfigyelések során kialakultak. A különböző szakmai szerepeimhez kötődve (népi énekes és népzeneész előadó, népi ének tanár) számos alkalommal volt alkalmam megfigyelni a hajdúsági népdalok megjelenését a revival és hagyományőrző népzenei eseményeken. A preconcepciók a kutatási időszakban újabb megfigyelésekkel alakultak hipotézisekké. A *résztvevő megfigyelés* módszerének több szerepkörében is kutattam (*egészen résztvevő, megfigyelőként résztvevő, résztvevőként megfigyelő, egészen megfigyelő*).

A kutatási folyamatban több *interjút* készítettem, melyek strukturáltak, vagy kevert típusúak voltak. Az interjúalanyok nagyobb részét hagyományőrző énekesek alkotják, a kiszállásos terepmunka célja népzenei repertoárjuk feltárása. A dallamok rögzítése mellett a népdalokhoz kapcsolódó információkat is kutattam, valamint több esetben életútinterjút is készítettem az énekesekkel. Egyes gyűjtési helyzetekben az interjú fókuszcsoporttal történt: ha két (vagy több) hagyományőrző énekest egy alkalommal kérdezzük ki, akkor az egyéni változatok mellett a közös éneklés törvényszerűségeit is megfigyelhetjük. Az interjúk kisebb részében Papp János népzene gyűjtő életútjáról és népzenei gyűjtőmunkájáról kérdeztem a családtagjait.

A folklórjelenségek vizsgálatánál a közösségi jelleg mellett nagyon fontos szerepe van az egyénnek, a sajátos előadói jegyeknek, a tudatos egyéni alkotási folyamatoknak is. Az *egyéniégkutatás* alapjait a népmesekutatásban kell keresnünk, ez a módszer elsősorban Ortutay Gyula és Dégh Linda nevéhez kötődik. A népzene kutatásban is jeles követői vannak a módszernek, de hajdúsági példát nem tudunk felmutatni. Ezt a hiányt hivatott pótolni a terepen végzett munkám, azaz a Hajdúság területén élő idős hagyományőrző énekes és hangszeres mesterek felkeresése, dallamrepertoárjuk kikérdezése és a népzenei gyűjtések során rögzített dallamanyag feldolgozása (rendszerezés, elemzés, lejegyzés).

Az *összehasonlító módszert* a magyar népzene kutatásban Bartók Béla alkalmazta először a magyar és a szomszéd népek népzenejének tanulmányozása során, valamint Kodály Zoltán a rokonnépek népzenejének összehasonlító elemzése kapcsán. A különböző népek népzenejében a hasonlóságokra és különbségekre mutat rá ez a módszer, amelyet a kistáji sajátosságok felmutatására is alkalmazhatunk. A Hajdúság dallamkészletének egyedi vonásait más kistájak repertoárjával való összehasonlítás után tudjuk csak kiemelni. A *dokumentumelemzés* egyik fázisaként mind a publikációk, mind pedig az archívumi adatok esetében összefoglaló táblázatokat készítettem, amely táblázatok kirajzolják a kistájon rögzített

dallamtípusokat és azok arányait. Ezek a táblázatok, valamint azok mélyelemzése kiváló alapot ad a szomszédos kistájak népzenejéről publikált adatokkal való összehasonlító vizsgálatokhoz.

Összefoglalva elmondható, hogy a kutatómunka az archívumi források vizsgálata mellett terepmunkával egészül ki, munkám során a recens anyag kutatását és gyűjtését is fontosnak tartom. A helyszíni gyűjtések során lehetőségem nyílik tisztázni a kutatás során elsődlegesen vizsgált időintervallum (1906-1973) gyűjtései kapcsán felvetődött kérdéseket.

3. Az eredmények tézisszerű felsorolása

1. A kutatástörténeti áttekintés alapján jól látható, hogy az alkalmazott népzene tudomány – vagyis az népzenei mozgalom előadói és a népzeneoktatás szereplői – által leggyakrabban használt összefoglaló munkákban más kistájak reprezentálásához képest igen alacsony számú hajdúsági dalanyaggal találkozunk. Nagyban segítik a reális kép kialakítását a helyi kiadványok, valamint azok a kötetek, amelyek csak e régió népzenejével foglalkoznak.

A népdalok összefoglaló elemzésének fő szempontja a szerkezeti sajátosságok alapján történő csoportosítás. Ennek mentén három nagy egység rajzolódik ki: az első egységet a kötetlen szerkezetű dallamok és az ezekkel szerkezetileg rokonságot mutató dalok alkotják, ezt követik a strófikus szerkezetű dalok, azon belül pedig a régi és az új stílusú népdalok két nagy csoportja. A nagy egységeken belül a főbb típuscsoportok, népdaltípusok számbavétele és bemutatása következik. A disszertáció részét képezi a Hajdúság területéről publikált vokális dallamokat, és azok legfontosabb zenei jellegzetességeit tételesen összefoglaló táblázat is (*III. melléklet: Publikált hajdúsági népdalok jegyzéke*).

2. A kutatási témában való elmélyülés érdekében többirányú kutatásba kezdtem. Az egyik irányt a 20. századi hajdúsági népzenei gyűjtések összegzése és rendszerezése jelentette. A múzeumokban és népzenei archívumokban jelentős azon dallamok száma, amelyek eddig nem kerültek nyilvánosságra. A 20-21. század során rögzített dallamok egy része pedig online adatbázisokban elérhető, de feldolgozásukra, elemzésükre eddig nem került sor. Kutatásom során rendeztem e dokumentumok halmazát, majd kialakítottam egy regionális népzenei adattárat (*IV. melléklet: Hajdúsági népzenei adattár*). Az adattár a további vizsgálataim fontos alapját képezi, emellett más tudományos munkák forrása is lehet.

3. Az adatok elemzése során kirajzolódott, hogy a Hajdúság területén népzenei tárgyú vizsgálatokat végző kutatók sorából Papp János emelkedik ki. A kutatás járulékos eredménye, hogy egy, a régióban módszeres tevékenységet folytató népzene gyűjtő munkássága is előtérbe

került. Papp János gyűjtései mind mennyiségi, mind területi szempontból egyedülállóak, hagyatéka alkalmas arra, hogy reprezentatív módon bemutassa a hajdúsági népdalkészletet.

4. Papp János hajdúsági gyűjtései 1961 és 1976 között zajlottak. A Papp János-hagyaték összességében 33 különböző hajdúsági településről, külterületről, tanyáról 771 rögzített felvételt és lejegyzést tartalmaz. A kutató hajdúsági gyűjtéseinek tételes felsorolása az V. mellékletben található (V. melléklet: *Papp János gyűjtéseiben szereplő hajdúsági népdalok jegyzéke*), amely a dallamok zenei elemzését is magában foglalja.

5. A Papp János hagyatékában található hajdúsági dallamkészlet elemzése alapján megállapítható, hogy a kistáj repertoárja igen változatos, széles műfaji keretek között mozog. A régió folklórjában pásztor- és betyárdalok, rabénekek, balladák; az emberi élet fordulóihoz és szakaszaihoz köthető dallamokon belül népi játékok, a fonóbeli *pócirkához* [maszkos népszokás] kapcsolódó dallam, párosítók, katonadalok, lakodalmas dalok, siratók és halottas énekek; a jeles napokhoz kötődően elsősorban a karácsonyi ünnepkör szokásdalai, pünkösdlők, a munkaszokásokhoz kötődő dalokon belül pedig az aratódalok mellett a summásdalok, a csomózó nóták és az árusdalok is jelen vannak. A zenei jellegzetességeken belül kiemelendő, hogy olyan archaikus ritmikai sajátosságokkal is találkozunk a Hajdúságban, mint amilyenek a magyar népzene dunántúli dialektusára jellemzőek, illetve hogy egyazon dallamnak különböző ritmikai megoldásai is megjelennek.

6. A népdalszövegek vizsgálata során megállapítást nyert, hogy a tipikus pásztordalként ismert dallamok is társulhatnak a pásztorélet témáit mellőző, lírai szöveggel. Az archívumi és a recens hajdúsági dallamkészlet elemzése során kirajzolódott, hogy a pásztordal definiálása a nép tudatában elsősorban a szövegével határozható meg. A parlando pásztordalok jellegzetes dallamtípusokhoz kapcsolódnak, amely dallamtípusok tehát jellemzően pásztor- (és betyár-) szövegekkel jelennek meg a néphagyományban, de ez a dallam-szöveg párosítás nem kizárólagos. A tempo giusto kanásztánc-dallamok szövegében sem feltétlen van utalás a pásztoréletre.

7. A recens népzenei gyűjtőmunkám során olyan idős hajdúsági énekeseket kerestem fel, akik népdalrepertoárja a hagyományos zenei kultúra keretei között alakult ki, dallamkészletük többsége nem intézményes keretek között épült be a tudatukba. Olyan kutatómunkát indítottam el, amely a kistájon eddig hiányzó népzenei egyéniségvizsgálatok alapját képezheti. Az adatközlők között minden társadalmi réteg képviselői megjelennek, így lehetőségem nyílt a pásztortársadalom (id. Németi János sz. 1938., ifj. Németi János sz. 1964., 'Csinos' Molnár Imre sz. 1951.), a paraszttársadalom (Barna Imréné Rác Mária sz. 1928., Rác

Sándor sz. 1929.) és az iparosok, kereskedők (Erdei János sz. 1937.) recens népzenei repertoárjának vizsgálatára is.

A Hajdúságban a nem pásztor rétegeknél is megjelennek olyan régi stílusú dallamalakzatok, amelyeknek a helyi változatai egyértelműen mutatják, hogy itt is élt egy olyan autochton zenei műveltség, amely jelenségei segítségével kirajzolható a hajdúsági parasztság magyar népdalkincsének a stílusa, illetve a jellege. A hipotézist visszaigazolják azok a vizsgálat során előkerült dokumentumok, amelyek adatait sorra véve látjuk, hogy a nem pásztor előadóknak is van olyan saját zenei műveltsége, amely különválasztható az általánosan elterjedt új stílusú magyar népdal alakzataitól. Ahogy ez feltételezhető volt, a vizsgálat során bizonyítást nyert, hogy a Hajdúságban nemcsak a pásztoroknak, hanem a régió paraszttársadalmának is volt sajátos zenei műveltsége, valamint számos jel mutat arra is, hogy a különböző társadalmi rétegek dallamkészlete jelentősen eltér egymástól. Ezért azokat a megállapításokat, melyek szerint a Hajdúságot a pásztordalok karakterizálják, a saját kutatásaim nem igazolták vissza. Vizsgálataim eredményei azt mutatják, hogy a pásztordalok leginkább a hajdúsági pásztorok repertoárját karakterizálják, de még ott sem kizárólagosak. A Hajdúság hagyományos kultúrájának valós képe megrajzolásakor a zenei vonatkozásokban sem hagyhatjuk figyelmen kívül a földműves és iparos réteg kultúráját. Az iparos és kereskedő réteg nem feltétlen alkotott olyan zárt vagy sajátos közösségeket, mint a parasztok és a pásztorok, s ennek megfelelően úgy tűnik, hogy a népzenei repertoárjuk sem visel magán jól elkülöníthető vonásokat.

8. A népzenei gyűjtőmunka járulékos eredménye, hogy az énekes felvételek mellett hangszeres dallamok dokumentálására is lehetőség nyílt. A kutatómunka folytatásának, távlati céljának tekintem a megkezdett repertoárfeltáró vizsgálatok folytatását, a hagyományörző énekesek és zenészek lehetőleg teljes népzenei dallamkészletének rögzítését. A hagyományörző zenészek körében végzett népzenei gyűjtőmunka folytatása során olyan felvételek készítésére nyílik lehetőség, amelyre eddig nem volt példa ezen a kistájon.

9. A Hajdúságban dokumentált népdalok egy részében pentatonizáló hajlam nyomain található. A pentatonizáló hajlam a szervesülés megnyilvánulása, az ilyen típusú dallamok szép példái a dallamok régi zenei ízlés irányába való alakulásának. Mindezeket összevetve megállapítható, hogy a városias környezet ellenére mégiscsak élt a Hajdúságban egy erős hagyományos zenei kultúra. Ugyanezt támasztja alá a népszokások élő hagyománya, az 1970-es években is működő betlehemezés, kántálás, vagy csillagozás szokása.

10. A vizsgálatok elemzései során igazolódott, hogy a hajdúsági népdalok számtalan ponton kapcsolódnak a környező kistájak hagyományos zenei kultúrájához. Szorosabb kapcsolódásokat a szomszédos kistájak felé lehet kimutatni (Nyírség, Szatmár, Nagykunság,

Bihar), de mind a régi, mind az új stílusú dallamtípusok között a magyar nyelvterület nyugati és keleti irányban fekvő, távolabbi régióiban is találunk rokonságot a hajdúsági népdalkészlet darabjaival. A hajdúsági népzene tehát szervesen illeszkedik a magyar népzenei környezetbe, ugyanakkor a sajátosságai is megmutatkoznak. A magyar népzene nagy egységein belül az egyes mikroregionális, vagy tájegységi jellegzetességek valójában annyiban ragadhatók meg, amennyiben kimutathatóak helyi változatok (akár csak egyes apró mozzanatokban). Ezek az apró eltérések egy jól kitapintható egységben, olyan eredményben adódnak össze, amelyben mégiscsak megmutatkozik egy-egy kistáj zenei arculata. A Hajdúságról is elmondható, hogy a kistáj zenei arculatát elsősorban nem az itt fellelhető dallamtípusok vagy műfajok karakterizálják, hanem a népzenei felvételeken is dokumentált zenei és előadásmódbeli jellegzetességek, variánsok, a szomszédos kistájakon gyűjtött változatoktól észlelhető apró eltérések összessége.

11. A részletes népzenei elemzés mellett néhány olyan jelenséget emelek ki, amelyek hatással lehetnek a Hajdúsággal kapcsolatban kialakult nézetekre, és a kistájon lezajló kulturális folyamatokra. A Hajdúságban regisztrált nemzetiségek aránya alacsony, de minden bizonnyal kölcsönösen hatott egymásra a különböző nemzetiségi csoportok kultúrája. Ez a kulturális kölcsönhatás indokolja egy rövid áttekintés nyújtását e tárgykörben. A hajdúsági nemzetiségek közül a cigánysággal, valamint a balmazújvárosi németekkel való együttélés kapcsán mutathatók ki népzenei kölcsönhatások.

12. A 19. századtól folyamatosan jelen levő nemzettudatot befolyásoló kulturális hatások a hazai és a külföldi érdeklődést is a hortobágyi puszta felé irányították, s ez a helyi lakosság tagjaiban is megerősítette a pásztorkultúra fontosságát. Az úgynevezett *pusztaromantika* az alföldi lakosság identitására minden bizonnyal hatással volt, s erősítette a pásztorkultúra iránti érdeklődést. A pásztorság életéhez kapcsolódó elemek beszivárogtak más társadalmi csoportok életébe is, ami népzenei repertoárjukra is befolyással lehetett. Szintén erős visszaható ereje volt a hagyományos kultúrára a 20. században a *Gyöngyösbokréta* mozgalomnak, amelynek köszönhetően országszerte – rögzült formában – több olyan szokás és tánc is fennmaradt, amely a mozgalom nélkül feledésbe merült volna.

A média szerepét sem hagyhatjuk figyelmen kívül. Az országos hatókörű rádió adásain keresztül a népies műdalok könnyen beépültek a városok és falvak zenei repertoárjába. A Magyar Televízió adásaiból az autentikus hagyományokat közvetítő népművelő műsorok mellett a népzenei és néptáncos televíziós vetélkedőket emelem ki: *Röpülj páva* és a *Nemzetközi Arany Páva Dalverseny*, később a *Fölszállott a páva*. Napjainkban a legnagyobb hatása emellett a *táncházmozgalomnak* van. A *táncházmozgalom* egy komplex szemléletű magyar

népművészeti mozgalom, amely az 1970-es években Budapestről kiindulva terjedt el a magyar nyelvterületen. A hagyományos kulturális keretek felbomlásával új szintérre került a kulturális javak átadása. A *táncházmozgalom* szereplői amatőr és professzionális énekesek, zenészek és táncosok, akik eleinte csak tanfolyamok, népzenei táborok keretein belül sajátították el a hagyományos kultúra különböző elemeit és törvényszerűségeit, később pedig kialakultak a népzene- és néptáncoktatás intézményes keretei az alap-, a közép- és a felsőoktatás szintjén is.

13. A közművelődés és köznevelés keretei új funkcióba helyezik az éneklést. A pedagógusokra, vezetőkre ezáltal nagyobb felelősség hárul, hiszen ők válnak a kulturális javak átadásának elsődleges közvetítőivé. Dan Lundberg a szokáscselekvésekben résztvevők szerepvállalásaival kapcsolatos modelljét (*doers – csinálók, knowers – tudorok, makers – terjesztők*) a közművelődési keretekbe adaptálva elmondható, hogy a hajdúsági népzene népdalrepertoárjának újrafogalmazásában mind a *csináló* (népi énekes és hangszeres előadó), mind a *tudor* (kutató), mind a *terjesztő* (pedagógus) kategóriában vannak vállalt feladataim, amelyeket folyamatosan végzek és építek. A célom összességében az, hogy a hajdúsági kultúra örökségesítésében vállalt szerepeim szerint mindhárom területen valós értékeket, ne sematizált vagy kitalált hagyományokat közvetítsek. Ez nem egyéni, hanem közösségi cél: a hajdúsági lakosság saját kulturális értékeinek visszaépítése.

Nyilvántartási szám: DEENK/392/2022.PL
Tárgy: PhD Publikációs Lista

Jelölt: Tóth Lilla Lenke
Doktori Iskola: Történelmi és Néprajzi Doktori Iskola
MTMT azonosító: 10080087

A PhD értekezés alapjául szolgáló közlemények

Magyar nyelvű könyvek (3)

1. Szerk. **Tóth, L.**: A magyar népzene oktatása Kodály után ötven évvel: A XXVII. Kecskeméti Népzenei Találkozón megrendezett konferencia előadásai. Hagyományok Háza, Budapest, 72 p., 2021. ISBN: 9786155927195
2. **Tóth, L.**: Szédeli borsó...: Népi játékok és szokások Polgárról. Hagyományok Háza, Budapest, 111 p. +, 2017. (Helyi hagyományok, ISSN 1785-7848 ; 8.) ISBN: 9789637363948

Magyar nyelvű CD (1)

3. Szerk. Agócs, G., Sáriné Szebenyi, J., **Tóth, L.**: Pendely: Debrecenbe' nyílik a virág... Fonó Music Hall, Budapest, 2020.

Magyar nyelvű könyvrészletek (4)

4. **Tóth, L.**: A népiének-oktatás módszerei a Debreceni Zenedében.
In: A magyar népzene oktatása Kodály után ötven évvel: A XXVII. Kecskeméti Népzenei Találkozón megrendezett konferencia előadásai. Szerk.: Tóth Lilla, Hagyományok Háza, Budapest, 17-24, 2021. ISBN: 9786155927195
5. **Tóth, L.**: Az éneklés mint magatartásforma.
In: Bárdos Szimpóziumok : 16 zenei írás. Szerk.: Sárosi-Szabó Márta, Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen, 179-190, 2021. ISBN: 9789634902980
6. **Tóth, L.**: Népzenei gyűjtések a Hajdúság területén a 20. században.
In: Tavaszi Szél = Spring Wind 2019. : Tanulmánykötet : III. kötet . Szerk.: Bihari Erika, Molnár Dániel, Szikszai-Németh Ketrin, Doktoranduszok Országos Szövetsége, Budapest, 631-644, 2020. ISBN: 9786155586521
7. **Tóth, L.**: A mérgeskígyó ballada-variánsok dallamainak összehasonlítása.
In: Azé küdött az Isten ide hozzátok, hogy segíjék rajtatok. Szerk.: Bálint Péter, Bálint Zsuzsa, Didakt, Hajdúböszörmény, 185-196, 2018, (Fabula aeterna, ISSN 2064-6380 ; 6) ISBN: 9786155212468

Idegen nyelvű, hazai könyvrészletek (1)

8. **Tóth, L.:** Singing as a type of behavior.

In: Folytonosság és megszakítottság a magyar kultúrában : A doktoriskolák VI. nemzetközi magyarságtudományi konferenciája. Szerk.: Bene Sándor, Dobos István, Nemzetközi Magyarságtudományi Társaság, Budapest, 572-581, 2022. ISBN: 9786155309106

Magyar nyelvű tudományos közlemények hazai folyóiratban (2)

9. **Tóth, L.:** Népdalgyűjtés göröngyös utakon: Papp János élete és munkássága.

Honismeret. 49 (3), 80-87, 2021. ISSN: 0324-7627.

10. **Tóth, L.:** A pásztordalok hagyományozódása és változásai a balmazújvárosi Németi családban.

Népr. Látóhatár. 29 (3-4), 24-57, 2020. ISSN: 1215-8097.

Idegen nyelvű tudományos közlemények külföldi folyóiratban (1)

11. **Tóth, L.:** Spev ako forma správania.

EtnoRozpra. 29 (1), 77-92, 2022. ISSN: 1335-5074.

DOI: <http://dx.doi.org/10.31577/EtnoRozpra.2022.29.1.05>

További közlemények

Magyar nyelvű könyvrészletek (2)

12. **Tóth, L.:** Előszó.

In: A magyar népzene oktatása Kodály után ötven évvel: A XXVII. Kecskeméti Népzenei Találkozón megrendezett konferencia előadásai. Szerk.: Tóth Lilla, Hagyományok Háza, Budapest, 7-8, 2021. ISBN: 9786155927195

13. **Tóth, L.:** Bartha Elek - Keményfi Róbert - Marinka Melinda (szerk.): Regionális kutatások a Kárpát-medencében című kötet recenziója.

In: Néprajzi Tanszék 70 Debrecen. Szerk.: Bihari Nagy Éva, Marinka Melinda, Debreceni Egyetem Bölcsészettudományi Kar Néprajzi Tanszék, Debrecen, 57-59, 2019, (Néprajz egyetemi hallgatóknak, ISSN 0239-1961 ; 37) ISBN: 9789634901211

Magyar nyelvű tudományos közlemények hazai folyóiratban (2)

14. **Tóth, L.:** Az éneklés mint magatartásforma. Másodközlés utánkölés,

Folkszemle 1-16, 2021.

15. **Tóth, L.:** "Bemegyek az inaktelki csárdába...": Kalló Katalin népdalrepertoárja.

Folkmagazin. 25 (6), 32-37, 2018. ISSN: 1218-912X.

Egyéb folyóiratközlemények (1)

**DEBRECENI
EGYETEM**

**DEBRECENI EGYETEM
EGYETEMI ÉS NEMZETI KÖNYVTÁR**

H-4002 Debrecen, Egyetem tér 1, Pf.: 400
Tel.: 52/410-443, e-mail: publikaciok@lib.unideb.hu

16. **Tóth, L.:** A magyar népzene oktatása Kodály után ötven évvel. A XXVII. Kecskeméti Népzenei Találkozón megrendezett konferencia előadásai. Új kiadvány a Hagyományok Háza gondozásában.
Folkmagazin. 29 (1), 9, 2022. ISSN: 1218-912X.

A DEENK a Jelölt által az iDEa Tudóstérbe feltöltött adatok bibliográfiai és tudományometriai ellenőrzését a tudományos adatbázisok és a Journal Citation Reports Impact Factor lista alapján elvégezte.

Debrecen, 2022.08.19.

